ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 21.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 12-го Марта — 1835 — *Wilno. Wtorek. 12-go Marca*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Въ день С. Іосифа во Вторникъ, 19-го числа сего Марта, данъ будетъ Любителями Концертъ, въ пользу заключенныхъ, состоящихъ подъ покровительствомъ Виленскаго Тюремнаго Комитета, стараніемъ Дамскаго Отдѣленія. О мѣстѣ и частяхъ Концерта будетъ объявлено особыми афишами.

— Съ признательностію помѣщаемъ извѣстіе, доставленное въ Редакцію отъ особы, заслуживающей довѣріе, изъ Шешоль отъ 28-го прошедшаго Февраля, точными словами: „31-го Января нынѣшняго года, поселяне Шешольскаго староства, изъ деревни Бояръ, рубя дерево въ Шешольскомъ лѣсѣ, нашли между вѣтвями гнѣздо съ пятью птенцами, уже оперившимися, изъ роду мѣлкихъ птичекъ — О семъ чрезвычайномъ случаѣ я сообщаю для помѣщенія въ Литовскомъ Вѣстникѣ, а какъ скоро узнаю, какъ народъ называетъ сихъ птичекъ, не премину и о томъ увѣдомить.“

Санктпетербургъ, 28-го Февраля.

Здѣсь получено горестное извѣстіе, погрузившее Его Величество Государя Императора и весь Императорскій Домъ въ глубочайшую печаль.

Его Величество Императоръ Австрійскій занемогъ 12 (24) Февраля воспалительною горячкою, сопровождаемою колотьемъ въ боку. Въ сей и слѣдующій дни была ему пущена кровь четыре раза, и 14 (26) больной почувствовалъ значительное облегченіе; но 17-го числа (1-го Марта н. ст.) вечеромъ, Врачи, собравшіеся на консиліумъ, рѣшились на новое кровопусканіе, для облегченія мучительной одышки. Съ этой минуты силы Императора примѣтно начали ослабѣвать. По совершеніи елеосвященія, Государь сей, всѣми уважаемый и любимый, скончался 18-го Февраля (2-го Марта) въ три четверти перваго по-полуночи, имѣя отъ роду 67 лѣтъ, послѣ сорокатрехлѣтняго достославнаго царствованія, коего память останется навсегда запечатлѣнною въ сердцахъ всѣхъ его подданныхъ.

По повелѣнію Его Императорскаго Величества, наложенъ по сему случаю при Высочайшемъ Дворѣ трауръ отъ 27-го числа Февраля, на пять недѣль. (*Спб. В.*)

— Высочайшею Граматою (12 Февраля), Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Членъ Совѣта Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, въ званіи Каммергера Двора Его Императорскаго Величества, *Поликарповъ*, въ награду усердной службы и трудовъ, понесенныхъ имъ по званію Предсѣдателя Коммиссіи, занимавшейся построеніемъ дома Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 2-й степени.*

— Высочайшею Граматою (16 Февраля), Двора Его Императорскаго Величества Каммергеръ, Волынскій Губернскій Предводитель Дворянства, *Ленкевичъ*, въ награду ревностной службы и трудовъ, начальствомъ засвидѣтельствованныхъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 2-й степени.*

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno.

W dniu S. Józefa, we wtorek, to jest: 19 Marca teraźnieyszego, będzie dany Koncert przez Amatorów, na wsparcie więźniów, pod opieką Wileńskiego Turemnego Komitetu zostających, staraniem Oddziału Damskiego. O mieyscu i szczegółach Koncertu, przez afisze doniesioném będzie.

— Z wdzięcznością dosłównie umieszczamy wiadomość, udzieloną Redakcyi od osoby godney wiary, z mieysca samego, z Szeszol dnia 28go zeszłego Lutego, przysłaną w brzmieniu następującém: „Dnia 31 Januaryi roku teraźnieyszego, ludzie Starostwa Szeszolskiego, ze wsi Bojar, wycinając drzewo w lesie Szeszolskim, znaleźli między gałęziami gniazdo z pięciorgiem piskląt, już w piórka obrastających, z rodzaju małych ptasząt — O tak nadzwyczaynym wypadku, donoszę dla umieszczenia w Kuryerze Litewskim; a gdy się dowiem: jak pospólstwo nazywa ten rodzay ptasząt, i o tém nie zaniecham donieść.“

Sankt-Petersburg, dnia 28 Lutego.

Otrzymana tu żałośna wiadomość, która pogrążyła Nayjaśnieyszego Cesarza i cały Dom Cesarski w nayglębszy smutek.

Nayjaśnieyszy Cesarz Austryacki dnia 12 (24) Lutego zachorował na gorączkę zapalną, połączoną z kolkami w boku. W tym dniu i w następujących była mu puszczona krew 4ry razy, i dnia 14 (26) chory uczuł znaczną ulgę; lecz dnia 17 (1 Marca n. s.) wieczorem, Lekarze, którzy się zgromadzali na consilium, zgodzili się na nowe krwi puszczenie, dla ulżenia zbyt ciężkiego oddychania. Od tego momentu siły Cesarza, widocznie zaczęły się osłabiać. Po przyjęciu Ostatniego Pomazania, Cesarz ten, od wszystkich kochany i poważany, umarł dnia 18 Lutego (2 Marca) o trzech kwadransach na pierwszą po północy, mając wieku lat 67, po czterdziestu-trzech leciech sławnego panowania, którego pamięć powszechnie na zawsze zostanie wyrytą w sercach wszystkich jego poddanych.

Z rozkazu Jego Cesarskiey Mości, Dwór Nayjaśnieyszy z tego zdarzenia przywdział żałobę od dnia 27 Lutego, na pięć tygodni. (*G. S. P.*)

— Przez Naywyższy Dyplomat dnia 12 Lutego Rzeczywisty Radca Stanu, Członek Rady Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Kamerher Dworu Jego Cesarskiey Mości, *Polikarpow*, w nagrodę gorliwey służby i prac, podjętych przez niego na obowiązku Prezydenta Kommissyi, która się zaymowała wybudowaniem Domu Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Cesarskiego i Królewskiego orderu Św. Stanisława 2go stopnia.*

— Przez Naywyższy Dyplomat dnia 16 Lutego Dworu Jego Cesarskiey Mości Kamerherr, Wołyński Gubernialny Marszałek Dworzaństwa, *Lenkiewicz*, w nagrodę gorliwey służby i prac, przez Zwierzchność zaświadczonych, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Cesarskiego i Królewskiego orderu Św. Stanisława 2go stopnia.*

— Высочайшею Граматою (23 Февраля), Полномочный Министръ въ Персіи, Генералъ-Маїоръ Графъ *Симоничъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Анны 1-й степени.* (*Р. И.*)

— Высочайшимъ указомъ 18-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 3-й степени*, состоящій въ должности Помощника Почтъ-Инспектора V Округа *Гринь*, и Бѣлостокскій Областный Почтмейстеръ *Рябиковъ*. (*С.В.*)

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: Сенатору, Тайному Совѣтнику *Квиткѣ* присутствовать въ 8-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Его Величество Король Прусскій пожаловать изволилъ Кавалеромъ Прусскаго *Ордена Краснаго Орла 2-й степени*, Правителя Канцеляріи Капитула Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Киселевскаго.* (*Спб. В.*)

— 26-го Февраля происходило собраніе Акціонеровъ С. Петербургскаго Заведенія Искусственныхъ Минеральныхъ Водъ, подъ предсѣдательствомъ Лейбъ-Окулиста Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника В. В. *Лерхе.* (*С. П.*)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ которомъ прописываетъ Высочайше утвержденное, по положенію Комитета Гг. Министровъ, мнѣніе его Г. Министра, о правилахъ для устройства въ городахъ мостовыхъ, слѣдующаго содержанія: 1-е) Предоставить самимъ городскимъ обывателямъ, на первый разъ, въ губернскихъ городахъ, по ихъ усмотрѣнію и соображенію, изыскать средства для вымощенія тѣхъ городовъ, вообще, на счетъ городскихъ доходовъ, гдѣ сіе возможно, или только съ пособіемъ изъ оныхъ бѣднѣйшимъ жителямъ. Въ семъ послѣднемъ предположеніи средства для устройства мостовыхъ могутъ быть двоякія: возложеніе ли на самихъ обывателей обязанности вымостить все пространство улицы противъ домовъ и дворовъ ихъ, какъ сіе дѣлается здѣсь,— или же учрежденіе особаго денежнаго сбора въ подкрѣпленіе городскихъ доходовъ и въ замѣнъ обязанности обывателей самимъ дѣлать мостовыя. 2-е) Для опредѣленія на сей предметъ положительныхъ правилъ, составить въ губенрскихъ городахъ временные Комитеты подъ предсѣдательствомъ Гражданскихъ Губернаторовъ, изъ Градскихъ Головъ и Депутатовъ отъ всѣхъ сословій городскихъ обывателей, имѣющихъ собственные домы, поручивъ между прочимъ симъ Комитетамъ назначить первоначально: какія именно улицы нужно вымостить неотложно и какія въ послѣдствіи исподоволь, общія, о томъ соображенія свои и проекты правилъ представить въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ для надлежащаго утвержденія. (Февраля 8-го дня 1835 года. (*По 1-му Департаменту.*)

— По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ слушали записку по предложенію Г. Министра Юстиціи, Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, о предположеніяхъ Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Бѣлостокскаго Генералъ-Губернатора по предмету назначенія Членовъ въ учрежденныя Коммиссіи для ревизіи дѣйствій Дворянскихъ Депутатскихъ Собраній по ввѣреннымъ управленію его Губерніямъ, и по таковому же Г. Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената, коимъ, по порученію Г. Министра Юстиціи, предложилъ, на разсмотрѣніе и законное опредѣленіе, объ изъясненномъ въ отношеніи Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ къ нему Г. Министру Юстиціи, распоряженіи Олонецкаго Гражданскаго Губернатора, касательно выбора двухъ потомственныхъ дворянъ, для утвержденія одного изъ нихъ къ присутствованію, вмѣсто Совѣстнаго Судьи, въ Коммиссіи производства ревизіи дѣйствій Дворянскаго Депутатскаго Собранія; а также по представленію Владимірскаго Гражданскаго Губернатора, о разрѣшеніи, должны ли быть замѣщаемы и кѣмъ именно должности Членовъ по означенной Коммиссіи, въ случаѣ отзыва Предсѣдательскихъ Кандидатовъ болѣзнію? **Приказали:** Высочайше утвержденнымъ въ 20 день Апрѣля истекшаго 1834 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта повелѣно учредить для ревизіи дѣйствій Дворянскихъ Депутатскихъ Собраній Коммиссію въ каждой Губерніи, подъ предсѣдательствомъ Совѣстнаго Судьи, изъ двухъ Кандидатовъ въ должности Предсѣдателей Палатъ и двухъ Членовъ Депутатскаго Собранія, а гдѣ Предсѣдатели не зависятъ отъ выборовъ Дворянскихъ, тамъ предоставлено Дворянству назначить изъ потомственныхъ дворянъ особаго Члена для присутствія въ Коммиссіи

— Przez Naywyższy Dyplomat dnia 23 Lutego, Pełnomocny Minister w Persyi, Jenerał-Major, Hrabia *Simonicz*, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *orderu Św. Anny pierwszego stopnia.* (*R. I.*)

— Przez Naywyższy ukaz pod 18 Stycznia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *S. Stanisława 3go stopnia*, zostający w obowiązku Pomocnika Poczt-Inspektora V Okręgu *Hryń* i Białostocki Obwodowy Pocztmistrz *Riabikow*. (*G.S.*)

— Jego Cesarska Mość Naywyżey rozkazać raczył: Senatorowi Radcy Taynemu *Kwitce* zasiadać w 8mym Departamencie Rządzącego Senatu.

— Jego Królewska Mość, Król Pruski raczył mianować Kawalerem Pruskiego *orderu Orła Czerwonego 2go stopnia*, Rządcę Kancellaryi Kapituły Rossyyskich Cesarskich i Królewskich orderów, Rzeczywistego Radcę Stanu *Kisielewskiego.* (*G. S. P.*)

— Dnia 26 Lutego odbywało się zebranie Akcyonistów St. Petersburskiego zaprowadzenia sztucznych wód mineralnych, pod Prezydencyą Leyb-Okulisty Rzeczywistego Radcy Stanu W. W. *Lerche.* (*P. P.*)

Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, w którym wypisuje Naywyżey utwierdzoną po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów opinią tegoż P. Ministra, o prawidłach na urządzenie w miastach bruków, następującego brzmienia: 1) Zostawić samym obywatelom mieyskim, na pierwszy raz, w miastach Gubernialnych, podług ich uwagi i zastosowania, wynaleźć środki na wybrukowanie tych miast, w ogólności, na rachunek mieyskich dochodów, gdzie to można, lub tylko z pomocą tych dochodów uboższym mieszkańcom. W tym ostatnim razie środki do zrobienia bruków, mogą bydź dwojakie: albo włożenie obowiązku na samych obywateli wybrukować całą przestrzeń ulicy naprzeciw ich domów i dziedzińców, jak to się tu robi, lub też ustanowienie osobnego pieniężnego poboru na powiększenie mieyskich dochodów i w zamian obowiązku mieyskich obywateli im samym robić bruki. 2) Dla wyznaczenia na ten cel pewnych prawideł, ustanowić w miastach Gubernialnych czasowe Komitety pod Prezydencyą Gubernatorów Cywilnych, składające się z Głów miasta i Deputatów ze wszystkich stanów mieyskich obywateli, mających własne domy, poruczywszy między innemi tym Komitetom, ażeby naznaczyły nasamprzód: jakie mianowicie ulice trzeba natychmiast wybrukować, a które poźniey, zwolna, ogólne o tém uwagi swoje i projekta prawideł przedstawić do Ministeryum Spraw Wewnętrznych dla należytego utwierdzenia. (8 Lutego 1835 roku. *Z 1go Departamentu.*)

— Podług ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat na Połączoném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali zapisu przełożonego przez P. Ministra Sprawiedliwości, Radcy Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, o wnioskach Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, w celu wyznaczenia Członków, do ustanowionych Kommissyy, na rewizyą czynności Dworzańskich Deputacyynych Zgromadzeń, w powierzonych jego zarządowi Guberniach, i podług takiegoż wniosku P. Ober-Prokurora 1go Departamentu Rządzącego Senatu, przez który, z polecenia P. Ministra Sprawiedliwości, przełożył, na rozpatrzenie i prawne postanowienie, o wyłożoném w odniesieniu się P. Ministra Spraw Wewnętrznych, do tegoż P. Ministra Sprawiedliwości, rozporządzeniu Ołoneckiego Gubernatora Cywilnego, względem wyboru dwóch potomnych Dworzan, dla utwierdzenia jednego z nich do zasiadania, zamiast Sędziego Sumiennego, w Kommissyi odbywania rewizyi czynności Dworzańskiego Deputacyynego Zgromadzenia; a także na przedstawienie Włodzimierskiego Gubernatora Cywilnego, o rozwiązaniu, azali powinne bydź zaymowane i przez kogo mianowicie obowiązki Członków we wspomnioney Kommissyi, w razie wymówienia się Prezydencyynych Kandydatów chorobą? **Rozkazali:** Przez Naywyżey utwierdzoną dnia 20 Kwietnia przeszłego 1834 roku opinią Rady Państwa rozkazano ustanowić dla rewizyi czynności Dworzańskich Deputacyynych Zgromadzeń Kommissyą w każdey Gubernii, pod Prezydencyą Sędziego Sumiennego, z dwóch Kandydatów do obowiązku Prezydentów Izb, i dwóch Członków Deputacyynego Zgromadzenia, a gdzie Prezydenci nie zależą od wyborów Dworzańskich, tam zostawiono Dworzaństwu wyznaczyć z potomnych Dworzan osobnego Członka dla zasiadania w Kommissyi, razem z dwóma Deputatami Dworzańskiego Zgromadzenia. Lecz gdy, w Guberniach

вмѣстѣ съ двумя Депутатами Дворянскаго Собранія. Но какъ по Губерніямъ Виленской, Гродненской, Минской и Бѣлостокской Области Предсѣдатели опредѣляются отъ выборовъ Дворянства только въ Гражданскія Палаты, слѣдовательно только одинъ Предсѣдательскій Кандидатъ; то Генералъ-Губернаторъ Князь Долгорукій предложилъ состоящему въ должности Виленскаго Гражданскаго Губернатора, при наступающемъ чрезвычайномъ Дворянскомъ Собраніи по Виленской Губерніи для избранія Губернскаго Предводителя и Попечителя Гимназіи, поручить Дворянству избрать и одного Члена въ означенную Коммиссію; а по Губерніямъ Минской, Гродненской и Бѣлостокской Области полагаетъ, за воспослѣдованіемъ уже штата для сихъ Коммиссій, предоставить Дворянству назначить въ оныя, вмѣсто Предсѣдательскихъ Кандидатовъ, по одному Члену изъ потомственныхъ дворянъ, порядкомъ, въ Положеніи 6 Декабря 1831 года §§ 119 и 120 установленнымъ. По Олонецкой же Губерніи Совѣстный Судья исправляетъ должность и Губернскаго Предводителя Дворянства, а потому тамошній Гражданскій Губернаторъ, признавая, что онъ не можетъ присутствовать въ учрежденной Коммиссіи, и находя, что по несуществованію въ Губерніи Дворянскихъ выборовъ не состоитъ также Кандидатовъ на Предсѣдательскія должности, отнесся къ Совѣстному Судьѣ, дабы онъ сдѣлалъ распоряженіе о выборѣ двухъ потомственныхъ дворянъ и представилъ къ нему на утвержденіе одного изъ нихъ для присутствія въ той Коммиссіи. Всѣ сіи распоряженія Г. Генералъ-Губернатора Князя Долгорукаго и Олонецкаго Гражданскаго Губернатора совершенно соотвѣтствуютъ вышепрописаннымъ правиламъ, въ мнѣніи Государственнаго Совѣта изложеннымъ; а потому оныя утвердить, и сообразно съ симъ, разрѣшить вступившее отъ Владимірскаго Гражданскаго Губернатора представленіе, предписавъ ему учинить зависящее распоряженіе о выборѣ вмѣсто Предсѣдательскаго Кандидата Подпоручика Языкова, который представилъ Медицинское свидѣтельство о болѣзни, препятствующей ему присутствовать въ Коммиссіи, другаго Члена изъ потомственныхъ дворянъ; о чемъ къ нимъ Г. Генералъ-Губернатору Князю Долгорукому, Олонецкому и Владимірскому Гражданскимъ Губернаторамъ послать указы, каковыми, для свѣдѣнія и должнаго въ потребномъ случаѣ исполненія, дать знать всѣмъ Начальникамъ Губерній, Губернскимъ Правленіямъ и Правительствамъ, Казеннымъ Палатамъ, Исполнительнымъ Экспедиціямъ, Войска Донскаго Войсковой Канцелярія, всѣмъ Присутственнымъ мѣстамъ; а такъ же увѣдомить Гг. Министровъ, Главноуправляющихъ отдѣльными частями, Военныхъ Генералъ-Губернаторовъ, Военныхъ Губернаторовъ управляющихъ Гражданскою частію, Генералъ-Губернаторовъ и Градоначальниковъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ и во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣденія. (Февраля 14 дня 1835 года. *По Герольдіи.*) (*Сен. В.*)

Wileńskiey, Grodzieńskiey, Mińskiey i Obwodzie Białostockim, Prezydenci wyznaczają się przez wybory Dworzaństwa tylko do Izb Cywilnych, a następnie jeden jest tylko Prezydencyyny Kandydat; zatém Jenerał-Gubernator Xiąże Dołhoruki, polecił będącemu w obowiązku Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, przy następującém nadzwyczayném Zgromadzeniu Dworzańskiém w Gubernii Wileńskiey, dla wybrania Gubernialnego Marszałka i Kuratora Gimnazyum, polecić Dworzaństwu wybrać i jednego Członka do pomienioney Kommissyi; a w Guberniach Mińskiey, Grodzieńskiey i Obwodzie Białostockim podaje, za nastaniem już etatu dla tych Kommissyy, zostawić Dworzaństwu naznaczyć do nich, zamiast Kandydatów Prezydencyynych, po jednym Członku z potomnych Dworzan, porządkiem, w postanowieniu 6 Grudnia 1831 roku §§ 119 i 120 ustanowionym. W Gubernii zaś Ołoneckiey Sędzia Sumienny, pełni obowiązek i Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, zatém tameczny Gubernator Cywilny, przyznając, iż nie może zasiadać w ustanowioney Kommissyi; i znaydując, że za nieistnieniem w Gubernii wyborów Dworzańskich, niema także Kandydatów na obowiązek Prezydentów, odniosł się do Sędziego Sumiennego, ażeby uczynił rozporządzenie o wyborze dwóch potomnych Dworzan i przedstawił mu jednego z nich na utwierdzenie do zasiadania w tey Kommissyi. Wszystkie te rozporządzenia P. Jenerał-Gubernatora Xiążęcia Dołhorukiego i Ołoneckiego Cywilnego Gubernatora. zupełnie są odpowiedne wyżey pomienionym prawidłom, w opinii Rady Państwa wyłożonym; zatém je utwierdzić, i zgodnie z tém, rozwiązać przedstawienie Włodzimierskiego Cywilnego Gubernatora, zaleciwszy mu uczynić zależące rozporządzenie, o wyborze, zamiast Kandydata Prezydencyynego Podporucznika Jazykowa, który przedstawił medyczne poświadczenie o chorobie, niedozwalającey mu zasiadać w Kommissyi, innego Członka z potomnych Dworzan; o czém do nich, P. Jenerał-Gubernatora Xiążęcia Dołhorukiego, Ołoneckiego i Włodzimierskiego Gubernatorów Cywilnych, posłać ukazy, i również przez ukazy dla wiadomości i powinnego w potrzebnym razie wypełnienia, dać wiedzieć wszystkim Naczelnikom Guberniy, Rządom Gubernialnym, Izbom Skarbowym, wykonawczym Expedycyom, Woyskowey Kancellaryi Woyska Dońskiego, wszystkim mieyscom Urzędowym i Sądowym, także uwiadomić PP. Ministrów, Głównozarządzających oddzielnemi częściami, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, zarządzających Cywilnemi Sprawami, Jenerał-Gubernatorów i Naczelników miast a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań, przesłać uwiadomienia. (14 Lutego 1835 roku. *Z Heroldyi.*) (*G. S.*)

Одесса, 12-го Февраля.

Въ N. 77-мъ Одесскаго Вѣстника 1834 года помѣщены были подробныя свѣдѣнія объ учрежденіи пароходнаго плаванія по Дунаю. Нынѣ Компанія Дунайскаго пароходства объявляетъ, что правильные рейсы принадлежащихъ ей пароходовъ начнутся въ нынѣшнемъ году съ 6-го Марта, если не встрѣтится какого либо непредвидѣннаго затрудненія. Сообщаемъ имена пароходовъ, предназначенныхъ для сего плаванія: *Паннонія*, силою въ 60 лошадей, будетъ ходить между Пресбургомъ и Пестомъ; *Францъ I-й*, такой же силы, между Пестомъ и Молдавою; *Арго*, между Орсовою и Галацомъ; сообщеніе между Вѣною и Пресбургомъ, также между Молдавою и Орсовою, будетъ производимо отдѣльными малыми судами, опредѣленными исключительно для сей цѣли.

— Изъ Константинополя сообщаютъ слѣдующія извѣстія: въ письмахъ отъ 12-го Января, полученныхъ изъ Александріи, утверждаютъ, что Мегеметъ-Али согласился уплатить всю сумму, должную имъ Султану векселями, которыхъ полученія ожидаютъ въ Константинополѣ. Хотя чума въ Александріи уже не распространяется: но по сіе время она почти не уменьшилась. (*Од. В.*)

Odessa, dnia 12 Lutego.

W Nrze 77 Kuryera Odesskiego 1834 roku umieszczone były szczegółowe wiadomości o zaprowadzeniu parowey żeglugi na Dunaju. Teraz Kompania dunayskiey żeglugi parowey, ogłasza, iż regularne chodzenie należących do niey statków parowych, zacznie się w roku teraźnieyszym od dnia 6 Marca, jeśli nie zaydzie jaka nieprzewidziana trudność. Umieszczamy imiona statków parowych, przeznaczonych do tey żeglugi: *Pannonia*, siły 60ciu-koni, będzie odbywać podróż między Presburgiem a Pestem; *Franciszek I*, równeyże siły, między Pestem a Mołdawą; *Argos* między Orsową a Galaczem, kommunikacya między Wiedniem a Presburgiem, także między Mołdawą a Orsową, będzie się odbywała udzielnemi małemi statkami, wyłącznie na ten cel przeznaczonemi.

— Udzielają z Konstantynopola następujące wiadomości: w listach, otrzymanych z Alexandryi pod dniem 12 Stycznia, zapewniają, że *Mehmed-Ali*, zgodził się zapłacić całą summę, należną od niego Sułtanowi, wexlami, których otrzymania oczekują w Konstantynopolu. Chociaż zaraza morowa w Alexandryi już się nie rozszérza: dotąd atoli nic się prawie nie zmnieyszyła. (*G.O.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 2-го Марта.

Въ чрезвычайномъ прибавленіи къ нынѣшней Придворной газетѣ помѣщено слѣдующее:

„Всемогущему Богу благоугодно было воззвать съ сего свѣта Пресвѣтлѣйшаго Императора и Коро-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, dnia 2 Marca.

Nadzwyczayny dodatek do dzisieyszey gazety dworskiey obeymuje, co następuje:

„Podobało się Wszechmocnemu Bogu powołać z tego świata N. Cesarza i Króla Jmci, Franciszka Igo,

ля Франца I, Всемилостивѣйшаго нашего Государя, представльшагося сегодня по полуночи въ три четверти перваго часа.

„Его Императорско-Королевское Апостольское Величество царствующій нынѣ надъ нами Всемилостивѣйшій Монархъ Фердинандъ I-й, благоволилъ послѣ сего печальнаго происшествія издать слѣдующіе рескрипты:

Первому Оберъ-Гофмейстеру, Князю Коллоредо.

„Любезный Князь *Коллоредо!* Всемогущему Богу благоугодно было воззвать отъ сей плачевной юдоли Его Величество Пресвѣтлѣйшаго Императора и Короля, почтеннаго и возлюбленнаго Родителя Моего. Съ чувствомъ живѣйшей скорби о потерѣ усопшаго, коего мудрость ограждала среди временныхъ обуреваній щастіе народовъ, коего справедливость была твердою подпорою правъ каждаго и крѣпкимъ щитомъ противу своевольства, коего добродѣтели останутся навсегда примѣромъ, довершаю Я высокое назначеніе, шествовать далѣе по пути Мнѣ Имъ указанному, коему Онъ непреложно слѣдовалъ. Вступаю на наслѣдственный престолъ съ твердымъ намѣреніемъ, стараться всѣми силами, уповая съ благоговѣніемъ на Бога, и сохраняя образъ мыслей Родителя Моего, споспѣшествовать законными средствами щастію и благосостоянію Моихъ народовъ. Призываю всѣхъ Членовъ Придворныхъ и Государственныхъ Судилищъ, коихъ безъ изъятія симъ утверждаю въ мѣстахъ, должностяхъ и чинахъ, чтобы они по обязанности своей содѣйствовали Мнѣ въ сихъ моихъ усиліяхъ и сообразно присягѣ, отъ торжественнаго возобновленія коей ихъ увольняю, добросовѣстно и по законамъ посвящали себя своему назначенію. Вы тотчасъ займетесь, Князь, тѣмъ, что принадлежитъ къ Вашему званію. О содержаніи сего Моего рескрипта немедленно увѣдомьте весь Придворный Штабъ, Придворную Управу, Гвардію, Канцеляріи Орденовъ и Придворные Магистраты, дабы каждый по вѣдомству своему сдѣлалъ нужныя распоряженія, а въ случаѣ надобности обратился бы ко Мнѣ. Особенно же предпишите, Придворнымъ Канцеляріямъ, дабы они немедленно приступили къ совершенію поминовенія по усопшемъ Родителѣ Моемъ и къ прекращенію всѣхъ забавъ, несовмѣстныхъ съ общею скорбію и это во всѣхъ провинціяхъ. Въ Вѣнѣ, 2-го Марта 1835. *Фердинандъ.*"

Канцлеру Дома, Двора и Государства Князю Меттерниху.

„Любезный Князь *Меттернихъ!* Сообщаю Вамъ въ приложеніи копію рескрипта, писаннаго Мною къ первому Оберъ-Гофмейстеру. Будучи слишкомъ еще занять несчастнымъ происшествіемъ, погрузившимъ всѣхъ насъ, а особливо Меня, въ величайшую горесть, ограничиваюсь въ настоящій часъ тѣмъ, что удостовѣряю Васъ, въ совершенномъ признаніи Моемъ, заслугъ Вашихъ, оказанныхъ Достоиному Родителю Моему, Дому Моему и Государству, и въ благосклонности Моей и милости, призывая Васъ къ дальнѣйшему тѣмъ же способомъ служенію и поручая Вамъ, объявить всѣмъ безъ изъятія подвѣдомственнымъ Вамъ внутри и внѣ Государства чиновникамъ, Мое утвержденіе ихъ мѣстъ, должностей и чиновъ, присовокупивъ, что совершенно уповая на ихъ добросовѣстность и вѣрность, съ какими они по существующимъ законамъ постоянно исполнять будутъ свои обязанности, увольняю ихъ отъ торжественнаго возобновленія данной присяги. Поручаю Вамъ прежде всего учинить надлежащія распоряженія относительно новаго титула и герба и дать на сей конецъ Придворной Палатѣ, Монетному Двору и Горному вѣдомству о перемѣнѣ штемпеля, а также всему Штабу, Придворнымъ Магистратамъ и всѣмъ до кого сіе надлежитъ, о перемѣнѣ казенныхъ печатей нужныя предписанія. Въ Вѣнѣ, 2-го Марта 1835.

Фердинандъ."

Министру Государства и Конференціи, Графу Коловрату.

„Любезный Графъ *Колловратъ!* Сообщаю Вамъ въ приложеніи копію рескрипта, писаннаго Мною къ первому Оберъ-Гофмейстеру. Будучи слишкомъ еще занятъ нещастнымъ происшествіемъ, погрузившимъ всѣхъ насъ, а особливо Меня въ величайшую горесть, ограничиваюсь въ настоящій часъ тѣмъ, что удостовѣряю Васъ въ совершенномъ Моемъ признаніи заслугъ Вашихъ, оказанныхъ Достойному Моему Родителю, Моему Дому и Государству, и въ благосклонности Моей и милости, призывая Васъ къ дальнѣйшему тѣмъ же способомъ служенію и поручая Вамъ объявить, всѣмъ Членамъ Государственнаго Моего Совѣта и Конференціи утвержденіе въ ихъ должностяхъ, присовокупивъ, что Я совершенно уповая на ихъ добросовѣстную помощь въ тру-

naszego nayłaskawszego Monarchę. Zakończył życie dziś o 3-ch kwadransach na 1szą z północy.

„Jego Cesar. Król. Apostolska Mość Ferdynand I, nayłaskawszy nasz Panujący teraz Monarcha, raczył po tym smutnym wypadku wydać następujące reskrypta:

Do Pierwszego Wielkiego Ochmistrza Dworu, Xięcia Colloredo.

„Kochany Xiąże *Colloredo!* Podobało się Wszechmocnemu Bogu powołać z tego ziemskiego padołu Nayjaśnieyszego Cesarza i Króla Jmci, Mojego szanownego i kochanego Oyca. Z uczuciem naymocnieyszego smutku ze straty dostoynego nieboszczyka, którego mądrość stale zabezpieczała szczęście ludów jego wśród burz czasowych, którego sprawiedliwość była dzielną opieką dla praw każdego i mocną tarczą przeciw wszelkiey samowolności, a którego cnoty służą za wzór po wszystkie czasy, dopełniam wysokiego powołania, abym daley postępował torem, który mi on wskazał, i którego się tak niezmiennie trzymał. Wstępuję na sukcessyyny Tron z mocném postanowieniem, abym wierny sposobowi myślenia Oyca Mego, równie jak on, w pobożney ufności w Bogu, szczęście i pomyślność moich ludów drogą prawną uczynił celem wszystkich moich starań i usiłowań. Wzywam wszystkich członków mojey administracyi dworskiey i krajowey, których ninieyszém bez wyjątku potwierdzam na posadach, urzędach i dostoynościach, aby według obowiązku swego pomagali mi w moich usiłowaniach, i stosownie do swojey przysięgi, od którey uroczystego ponowienia ich uwalniam, sumiennie i gorliwie, podług istnących przepisów, poświęcali się swemu przeznaczeniu. Przedsięwezmiesz WPan natychmiast to, co należy do urzędu jego; o treści tego mojego pisma uwiadomisz niezwłócznie wszystkie Sztaby Dworskie, Urzędy Dworskie, gwardye, Kancellarye orderów i magistratury Dworskie, aby każdy w swoim zakresie wydał potrzebne rozporządzenia, lub w razie potrzeby, do Mnie się w tey mierze odwołał. W szczególności zaś, polecisz WPan Kancellaryom dworskim, aby bez zwłoki użyły przyzwoitych środków dla odprawienia exekwii i modlitw żałobnych za zmarłego Oyca Mego, i dla wstrzymania wszelkich zabaw, niezgodnych z powszechną żałobą, a to we wszystkich prowincyach. W Wiedniu dnia 2 Marca 1835 roku. *Ferdynand.*"

Do Kanclerza Domu, Dworu i Stanu, Xięcia Metternicha.

„Kochany Xiąże *Metternich!* W załączeniu udzielam WPanu kopią mego pisma, wydanego do pierwszego Wielkiego Ochmistrza Dworu. Zbyt jeszcze przejęty nieszczęśliwym wypadkiem, który nas wszystkich smutkiem, a Mnie szczególniey naywiększą boleścią napełnił, przestaję w obecney chwili na tém, iż zapewniam WPana o zupełném mojém uznaniu jego zasług dla dostoynego Oyca mego, domu mego i kraju, tudzież o mojey przychylności i łasce, wzywając WPana do dalszego w podobnym sposobie zaymowania się usługami, i polecając WPanu, abyś wszystkim podwładnym urzędnikom w kraju i za granicą, bez wyjątku, oświadczył moje potwierdzenie ich posad, urzędów i dostoyności z dodatkiem, iż zaufany w ich sumienności i wierności, z jakiemi obowiązki swoje według istniejących przepisów ciągle pełnić będą, uwalniam ich od uroczystego ponowienia wykonaney przysięgi. Zwracam oraz uwagę WPana na wydanie stosownych rozporządzeń, tyczących się nowego tytułu i herbu, w którym to względzie wydasz WPan potrzebne rozporządzenia Kamerze nadworney, Mennicy i Górnictwu dla odmiany stempla, oraz wszystkim sztabom i magistraturom dworskim, i do kogo należy, dla odmiany pieczęci urzędowych. W Wiedniu dnia 2 Marca 1835.

Ferdynand."

Do Ministra Stanu i Konferencyi Hrabiego Kollowrat.

„Kochany Hrabio *Kollowrat!* W załączeniu udzielam WPanu kopią mego pisma, wydanego do pierwszego Wielkiego Ochmistrza Dworu. Zbyt jeszcze przejęty nieszczęśliwym wypadkiem, który nas wszystkich smutkiem, a mnie szczególniey nayweiększą boleścią napełnił, przestaję w obecney chwili na tém, iż zapewniam WPana o zupełném mojém uznaniu jego zasług dla dostoynego Oyca mego, domu mego i kraju, tudzież o mojey przychylności i łasce, wzywając WPana do dalszego w podobnym sposobie zaymowania się usługami, i polecając WPanu, abyś wszystkim Członkom mojey Rady Stanu i Konferencyi oświadczył potwierdzenie ich urzędów z dodatkiem, iż zupełnie zaufany w sumienney ich pomocy w mojém trudném powołaniu, i w doświadczoney ich wierności, uwalniam ich od u-

дномъ Моемъ званіи и на испытанную ихъ вѣрность, увольняю ихъ отъ торжественнаго возобновленія данной присяги. Всѣхъ безъ изъятія особъ Государственнаго Совѣта утверждаю Я въ занимаемыхъ ими должностяхъ и увольняю отъ торжественнаго возобновленія присяги, въ томъ убѣжденіи, что они столь же вѣрно и усердно, какъ и прежде, будутъ отправлять клятвенно принятыя на себя обязанности. Въ Вѣнѣ, 2-го Марта 1835. *Фердинандъ.*"

Генералу отъ Кавалеріи и Президенту Придворнаго Совѣта, Графу Гардеггу.

„Любезный Графъ *Гардеггъ!* Сообщаю Вамъ въ приложеніи копію рескрипта, писаннаго Мною къ первому Оберъ-Гофмейстеру, коего содержаніе имъ же объявлено будетъ относительно Членовъ Военной Администраціи, обыкновенною дорогою; нынѣ же воля Наша есть, дабы Вы немедленно огласили вѣрному Нашему войску о утратѣ имъ понесенной. Всему Генералитету, всѣмъ Полковникамъ, Штабъ и Оберъ-Офицерамъ, также всѣмъ людямъ военнымъ напоминаю о долгѣ присяги и надѣюсь, что сообразно оной Начальники всѣхъ степеней не престанутъ вѣрно исполнять свои обязанности въ занимаемой ими степени и должностяхъ и по законамъ военнымъ командовать ввѣренными имъ частями войска. Войско Мое оказывало во всякое время и при всякомъ случаѣ соблюденіе строгаго порядка и повиновенія, непоколебимой вѣрности и похвальнаго мужества; надѣюсь, что всегда найду сіи качества въ рядахъ его. Въ Вѣнѣ, 2-го Марта 1835. *Фердинандъ.*" (*D. P.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 3-го Марта.

Придворная газета доноситъ о возведеніи Сира Ч. М. *Суттона* въ Перы съ титуломъ Вице-Графа *Кантербури* и Барона *Беттесфорда.*

— Съ возведеніемъ Сира Ч. М. *Суттона* въ Перы осталось въ Парламентѣ вакантное мѣсто Представителя *Кембриджскаго* Университета. Всѣ думаютъ, что сіе мѣсто займетъ Г. С. Е. *Law*, Лондонскій Рекордеръ.

— Г-нъ *Дургамъ*, не выздоровѣвъ совершенно, хотѣлъ быть въ Верхнемъ Парламентѣ во время сужденій объ адрессѣ: но сіе возобновило въ немъ вредные припадки.— Маркграфъ *Веллеслей* совсѣмъ выздоровѣлъ.

4-го Марта.

Вчера у Короля въ *Ст. Джемскомъ* Дворцѣ былъ обѣдъ, на который приглашены были: Ландграфиня *Гессенъ-Гомбурeская*, Баронша *Штейнъ*, Княгиня *Августа*, Принцъ Георгъ *Кембриджскій*, Баронша *Шиммельпеннингъ* и Баронша *Гагернъ*, Князь *Дорсе*, Графы *Вильтонъ*; *Гове* и *Бровнловъ*, Епископъ *Воргестерскій*, Лордъ *Варнклейфъ* и другія знаменитыя особы.

— Королева посѣщала вчера Княгиню *Кентъ* и Княжну Викторію, а потомъ Княгиню *Глогестеръ.*

— *Придворная газета* доноситъ о наименованіи Сира *Говарда Дугласа* Лордомъ Великимъ Коммиссаромъ Іоническихъ острововъ.

— *Standard* снова съ величайшимъ увѣреніемъ опровергаетъ вѣсть, будто бы Князь *Веллингтонъ* уклоняется отъ Министерства.

6-го Марта.

Вчера въ день рожденія Королевы (собственно 13-го Августа) былъ въ Ст. Джемскомъ Дворцѣ большой съѣздъ, и блистательное и многочисленное собраніе въ покояхъ Ея Величества Королевы. Погода постоянно прекрасная привлекла ко Дворцу множество зрителей смотрѣть на подъѣзжающіе великолѣпные экипажи, отъ 2-го часа до 4-го. Иностранные Посланники, Министры и высшіе Чиновники были въ торжественныхъ нарядахъ. Пышностію отличались экипажи дипломатическаго корпуса, изъ коихъ превосходнѣе всѣхъ былъ экипажъ Посланника Россійскаго. *Courrier* заключаетъ по сему поводу описаніе нарядовъ Королевы, Ландъ-Графини *Гессенъ-Гомбургской*, Княгини *Кентъ*, Княжны *Викторіи*, Княгини *Нортумберландъ*, *Гордонъ* и *Ст. Албанъ*, Маркизъ *Девонширъ* и *Лондондерри*, Графинь *Бровнловъ*, *Куперъ* и *Корнваллисъ*, Леди *Лимондъ*, Супруги Роберта *Пиль* и *Ролле*, Мистриссъ *Аберкромби* и Г. *Давсона*, Миссъ Г. *Аддингтонъ*, *Кеніонъ*, А. *Аббатъ*, *Питтъ* и *Грантъ*. Ввечеру былъ во Дворцѣ большой обѣдъ и концертъ. Въ обоихъ Парламентахъ присутствія не было. Сегодня ихъ Величества выѣхали въ Виндсоръ.

— Лордъ *Ковлей* сегодня выѣдетъ въ Парижъ, для исправленія ввѣреннаго ему посольства.

— Князь *Ньюкастль* имѣлъ на дняхъ у Короля аудіенцію. Globe того мнѣнія, что Князь думаетъ войти въ администрацію. (*A.P.S.Z.*)

---

roczystego ponowienia wykonaney przysięgi. Wszystkie osoby Rady Stanu potwierdzam bez wyjątku na piastowanych urzędach i uwalniam od uroczystego ponowienia przysięgi, w tém przekonaniu, iż równie, jak dawniey, wiernie i gorliwie pełnić będą zaprzysiężone swoje obowiązki. W Wiedniu, 2 Marca 1835.

Ferdynand."

Do Jenerała Jazdy i Prezesa Nadworney Rady Wojenney Hrabiego Hardegg.

„Kochany Hrabio *Hardegg!* W załączeniu udzielam WPanu kopią Mego pisma, wydanego do pierwszego Wielkiego Ochmistrza Dworu, którego treść tenże oświadczy WPanu zwyczayną drogą, względem Członków Administracyi wojenney: lecz oraz jest wolą naszą, abyś WPan niezwłócznie ogłosił wiernemu mojemu woysku wielką stratę, jaką poniosło. Całey Jeneralicyi, wszystkim Półkownikom, Sztabs i Ober Oficerom, tudzież wszystkim ludziom woyska Mojego, przypominam zaprzysiężoną ich powinność, i spodziewam się, iż, stosownie do niey, dowódzcy wszelkich stopni nie przestaną pełnić wiernie swoich obowiązków podług piastowanych stopni i urzędów, i według przepisów służbowych przodkować powierzonym im oddziałom woyska. Woysko moje okazało w każdym czasie i w każdey sposobności cnoty ścisłego porządku i karności, niezachwianey wierności i chwalebney waleczności; spodziewam się znaleźć zawsze przymioty te w jego szeregach. W Wiedniu, 2 Marca 1835. *Ferdynand.*" (*Dz. P.*)

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 3 Marca.

Gazeta nadworna donosi o wyniesieniu *Sir Ch. M. Sutton* na Para, z tytułem Wice-Hrabiego *Canterbury* i Barona *Boettesford.*

— Przez wyniesienie Sir C. M. *Sutton* na Para, w Parlamencie opróżnione zostało mieysce Reprezentanta Uniwersytetu *Cambridgeńskiego.* Powszechnie rozumieją, że to mieysce zaymie P. C. E. *Law*, Recorder Londynu.

— P. *Durham*, nie zupełnie wyzdrowiawszy, chciał bydź jednak na rozprawach w Izbie Wyższey nad adressem; ale to zrządziło dla niego bardzo szkodliwą recydywę. Margrabia *Wellesley* zupełnie wyzdrowiał.

Dnia 4.

Wczora u Króla w pałacu *St. James* był obiad, na który zaproszeni byli: Landgrafini *Hessen-Homburg*, Baronowa *Stein*, Xiężna *Augusta*, Xiąże Jerzy *Cambridge*, Baronowa *Schimmelpenningh* i Baronowa *Gagern*, Xiąże *Dorset*, Hrabiowie *Wilton*, *Howe* i *Brownlow*, Biskup *Worcester*, Lord *Warncliffe* i inne znakomitsze osoby.

— Królowa odwiedziła wczora Xiężnę *Kent* i Xiężniczkę *Wiktoryą*, a potém Xiężnę *Gloucester.*

— *Gazeta dworu* donosi o mianowaniu Jenerała Majora Sir *Howard Douglas* na Lorda Wielkiego Kommissarza wysp Jońskich.

— *Standard* znowu z naywiększą pewnością zaprzecza pogłosce, że Xiąże *Wellington* usuwa się z Ministeryum.

Dnia 6.

Wczora, jako w dzień na uroczystość narodzin Królowey (właściwie 13 Sierpnia przypadających) przeznaczony, był wielki zjazd do pałacu St. James, i zgromadzenie na pokojach u Jey Królewskiey Mości było nader liczne i świetne. Pogoda, całe piękna, ściągnęła mnóztwo widzów przed pałacem dla przypatrywania się wspaniałemu widowisku przybywających pojazdów, trwającemu od godziny 1szey do 3ciey. Posłowie cudzoziemscy, Ministrowie gabinetowi i Wielcy Urzędnicy byli w ubiorach galowych. Świetnością odznaczały się pojazdy Ciała dyplomatycznego, a pomiędzy niemi pierwszeństwo trzymał pojazd Posła Rossyyskiego. *Courrier* zawiera opisanie ubiorów z tey okoliczności, jakie miały na sobie Królowa, Landgrafini Hessen-Homburg, Xiężna Kent, Xiężniczka Wiktorya, Xiężne Northumberland, Gordon i St Alban, Markizowe Dewonshire i Londonderry, Hrabinie Brownlow, Cowper i Cornwallii, Lady Limond, Robertowa Peel i Rolle, Mistressy Abercromby i G. Dawson i Missy H. Addington, Kenyon, A. Abbat, Pitt i Grant. Wieczorem był wielki obiad i koncert w pałacu. Obie Izby świątkowały. Dzisia NN. Państwo wyjechali do Windsor.

— Lord *Cowley* dziś ma wyjechać do Paryża, dla sprawowania tam powierzonego sobie Poselstwa.

— Xiąże *Newcastle* miał temi dniami audyencyą u Króla; *Globe* tego jest zdania, że Xiąże zamyśla weyśdź do Administracyi. (*A.P.S.Z.*)

Франція.

Прусская Государственная Газета 12-го Марта въ 4 часа по полудни сообщила извѣстіе изъ Берлина сими словами: „По донесенію изъ Парижа, доставленному сюда чрезъ Страсбургъ, куда оно дошло чрезъ телеграфъ, Французское Министерство составлено слѣдующимъ образомъ: Маршалъ *Сультъ*, Президентомъ Совѣта Министровъ и Министромъ Военнымъ, Графъ *Моле* Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ, Баронъ *Барантъ* Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Г-нъ *Кальмонъ*, Министромъ Финансовъ, Г-нъ *Пеле* (изъ Лозерскаго Департамента), Министромъ Народнаго Просвѣщенія. И такъ изъ прежнихъ Министровъ остались только Великій Хранитель Печати Г-нъ *Персиль*, и Министръ Морской Адмиралъ *Дюперре*."

Парижъ, 2-го Марта.

Министерское междуцарствіе не оказало на забавы карнавала ни малѣйшаго вліянія. Прошедшую ночь было 45 маскерованныхъ баловъ. Концерты теперь въ большой силѣ. Почти не бываетъ ни одного вечера съ танцами, который бы не начинался Концертомъ.

— Въ Префектурахъ произойдутъ большія перемѣны, которые только замедлены по причинѣ перелома въ Министерствахъ.

— Генералъ *Демишель*, отозванный отъ управленія дивизіею въ Оранѣ, прибылъ 24-го Марта въ Марсель. Множество теперь расходится вѣстей и догадокъ о его отозваніи.

4-го Марта.

Вчерашнюю ночь прибылъ Маршалъ *Сультъ*. Вчера около полудня ѣздилъ онъ къ Королю, куда также скоро потомъ прибыли: Гг. *Себастіани*, *Ринъи*, *Гиллемино* и *Персиль*. Принцъ *Орлеанскій* находился при семъ совѣщаніи, нѣсколько часовъ продолжавшемся.

— По письмамъ съ границъ Испанскихъ увѣдомляютъ, что Патеръ *Мерино* съ довольно сильною кавалеріею разъѣзжаетъ по Кастиліи и отбираетъ по небольшимъ мѣстечкамъ у Урбановъ оружіе.

— Король принималъ вчера Принца Павла *Виртембергскаго*.

5-го Марта.

Нынѣшній *Мониторъ* заключаетъ вмѣстѣ съ подробнымъ объясненіемъ причинъ, Королевское опредѣленіе, состоявшееся вчерашняго числа, силою коего сочиненіе Епископа Муленскаго къ Королю о управленіи Семинарій, какъ явное злоупотребленіе духовной власти, конфисковано.

— Новый Турецкій Посолъ при Лондонскомъ Дворѣ *Нури-Эффенди*, вчера по полудни сюда прибылъ.

— Маршалъ *Сультъ* и Графъ *Себастіани*, сегодня предъ полуднемъ имѣли у Короля аудіенцію, не разомъ, но порознь. (*А.P.S.Z.*)

Остиндія.

Въ Англійскихъ Остъиндскихъ газетахъ помѣщены слѣдующія свѣдѣнія о нынѣшнемъ положеніи Остъиндіи. Увѣренность природныхъ жителей въ прочности Англійскаго владычества въ Индіи никогда еще не была такъ тверда, какъ въ настоящее время, и это болѣе всего доказывается общимъ стремленіемъ къ изученію Англійскаго языка. Большая часть туземныхъ Князей начали учреждать Англійскія училища для дѣтей тамошнихъ дворянъ, а Одскій Король объявилъ, что намѣренъ основать Академію для Магометанскаго дворянства, въ коей будутъ обучать Англійскому языку и Европейскимъ Наукамъ. Впрочемъ эта мода къ просвѣщенію не ограничивается однимъ высшимъ классомъ; на рынкахъ внутреннихъ провинцій продаются также Англійскія грамматики и другія учебныя книги, которыя жадно раскупаются народомъ. Англійскій языкъ замѣнитъ скоро въ большей части Индіи Персидскій и содѣлается языкомъ Дипломатическимъ и ученымъ. Главное Начальство Агрскаго Президентства разослало по всѣмъ своимъ судамъ циркулярныя предложенія съ требованіемъ мнѣній, касательно введенія Англійскаго языка въ судопроизводство; онъ не изгонитъ природныхъ нарѣчій, а будетъ только употребляемъ вмѣсто Персидскаго, который нынѣ есть общій языкъ въ Индіи. При семъ случаѣ Англичане сдѣлаютъ тоже, что прежде ихъ сдѣлано было Монголами, съ тою только разницею, что Магометане составляли значительную часть народонаселенія, тогда какъ Англичане образуютъ самую незамѣтную частицу онаго. Посольство Рамъ-Могунъ-Роя въ Лондонъ также начинаетъ приносить плоды свои, и нынѣ каждый, недовольный мѣстнымъ Начальствомъ, обращаетъ взоры къ Англіи. Сверженная въ прошломъ году съ Престола (пріемышемъ своимъ) вдова Синдіи, рѣшилась отправить Уполномоченнаго въ

Francya.

Gazeta Pruska Stanu, z Berlina, dnia 12 Marca, o godzinie 4tey z południa, umieściła doniesienie w tych słowach: „Podług wiadomości z Paryża, otrzymaney tu przez Strażburg, dokąd przez telegraf przyszła, Ministeryum Francuzkie w sposób następujący złożone zostało: Marszałek *Soult*, Prezydentem Rady Ministrów i Ministrem woyny — Hrabia *Molé*, Ministrem stosunków zewnętrznych — Baron *Barante*, Ministrem spraw wewnętrznych — P. *Calmon*, Ministrem skarbu — P. *Pelet* (z Departamentu Lozère) Ministrem Publicznego Oświecenia. — A tak z dotychczasowych Ministrów tylko Wielki Strażnik Pieczęci, Pan *Persil*, i Minister morski, Admirał *Duperré*, na dawnieyszych zostali posadach."

Dnia 2 Marca.

Ministeryalne bezkrólewie naymnieyszego nie okazało wpływu na zabawy karnawałowe. Przeszłey nocy było 45 balów maskowych. Koncerta teraz powszechnie prym biorą. Żadnego prawie nie ma wieczora z tańcami, żeby się nie zaczynał od posiedzenia koncertowego.

— W Prefekturach mają zaysdź wielkie odmiany, które tylko chwilą przesilenia się Ministeryalnego odwleczone zostały.

— Jenerał *Desmichels*, z dowództwa dywizyi w Oranie odwołany, 24go lutego do Marsylii przybył. Mnóztwo teraz rozchodzi się wieści i domysłów o przyczynie jego odwołania.

Dnia 4.

Marszałek *Soult* nocy zawczorayszey przybył. Wczora około południa udał się do Króla, dokąd rychło potém przybyli PP. *Sebastiani*, *Rigny*, *Guilleminot* i *Persil*. Xiążę *Orleański* obecnym był tey kilkogodzinney konferencyi.

— W listach od granic hiszpańskich donoszą, że Proboszcz *Merino* z dosyć mocną jazdą po Kastylii chodzi i po mnieyszych miasteczkach Urbanom broń odbiera.

— Król przyymował wczora Xięcia Pawła *Wirtemberskiego*.

Dnia 5.

Minitor dzisieyszy zawiera, z obszerném wyłożeniem pobudek, postanowienie Królewskie z dnia wczorayszego, mocą którego pismo Biskupa Mulińskiego (Moulins) do Króla, względem zarządu Seminaryów, jako gwałtownego nadużycia władzy duchowney, zostało skonfiskowane.

— Nowy Poseł Turecki przy Dworze Londyńskim, *Nury Effendi*, wczora tu po południu przybył.

— Marszałek *Soult* i Hrabia *Sebastiani*, dziś przed południem mieli u Króla posłuchania, nie razem, lecz w różnych godzinach. (*A.P.S.Z.*)

Indye Wschodnie.

W Angielskich Wschodnio-Indyyskich gazetach umieszczone są następujące wiadomości o teraźnieyszym stanie Indyy-Wschodnich. Przekonanie rodowitych tam mieszkańców, o trwałości Angielskiego panowania w Indyach, nigdy jeszcze nie było tak mocne, jak teraz, a co naywięcey dowodzi się powszechném staraniem uczenia się języka angielskiego. Wielka część Xiążąt tamteyszych zaczęli fundować angielskie szkoły dla dzieci tameczney szlachty, a Król Odski oświadczył, iż myśli założyć Akademią dla szlachty Mahometańskiey, w któreyby uczono języka angielskiego i umiejętności europeyskich. Zresztą dążenie to do oświecenia nie ogranicza się do wyższey tylko klassy; na rynkach w prowincyach wewnętrznych przedają także angielskie grammatyki i inne szkolne książki, które lud z chciwością rozkupuje. Język angielski zastąpi nie długo w większey części Indyy język perski i stanie się językiem dyplomatycznym i uczonym. Główna Zwierzchność Prezydencyi Agrskiey rozesłała do wszystkich sądownictw okolniki zapytując o zdanie, względem wprowadzenia języka angielskiego dla odbywania sądownictw; nie wypędzi on krajowych dyalektow, lecz będzie tylko używanym zamiast perskiego, który teraz jest powszechnym językiem w Indyach. W tém zdarzeniu Anglicy zrobią toż samo, co pierwey od nich zrobili Mongołowie, z tą tylko różnicą, że Mahometanie stanowili znakomitą część ludności, gdy teraz Anglicy ukształcają cząstkę jey, dostrzegać się niedającą. Poselstwo Ram-Mohun-Roya do Londynu owoce swe przynosić także zaczyna, i teraz każdy, z mieyscowey Zwierzchności niezadowolony, zwraca oczy ku Anglii. Zrzucona w roku zeszłym z tronu (przez swego wychowanka) wdowa Sindii umyśliła wysłać Pełnomocnika do Londynu, dla podania do Rady Tayney skargi na Jeneralnego Gubernatora, i bardzo łacno zdarzyć się może,

Лондонъ, для принесенія въ Тайномъ Совѣтѣ жалобы на Генералъ-Губернатора, и весьма легко можетъ случиться, что нынѣшнее положеніе Гваліора, подъ скиптромъ похитителя, заставитъ Британское Правительство обратить вниманіе на ея просьбу. Возмущенія въ сей несчастной области не прекращаются, и предъ отходомъ послѣдней почты, Раджа былъ вынужденъ просить Компанію о присылкѣ ему Британскихъ Офицеровъ для начальствованія надъ войскомъ, которое самъ онъ не можетъ удержать въ должномъ повиновеніи. Раджа Бенарескій намѣренъ также отправить уполномоченнаго въ Лондонъ съ жалобою на введенный Компаніею способъ сбора податей въ его наслѣдственныхъ владѣніяхъ. Умноженіе подобнаго рода жалобъ вынудило Короля назначить нѣсколько новыхъ Членовъ Тайнаго Совѣта по Индійскимъ дѣламъ. Въ Лондонѣ ожидаютъ также Посольства отъ *Рунджитъ-Синга*, подъ предлогомъ принесенія благодарности Королю за присланныхъ Его Величествомъ лошадей, но вѣроятно съ какою либо тайною политическою цѣлію. Посланникъ *Гуджуръ-Сингъ*, избранъ изъ числа главнѣйшихъ Сановниковъ и везетъ съ собою множество подарковъ. Ему также дана инструкція вести себя сколь можно привѣтливѣе и приличнѣе. Компанія въ послѣднее время пріобрѣла большое уваженіе между туземными жителями поступкомъ, который бы у насъ въ Европѣ показался весьма простымъ. Въ 1819 году она свергла съ престола Раджу Кучскаго (страна лежащая между Гузуратомъ и Синдомъ) впавшаго въ сумасшествіе, и принявъ попечительство надъ трехлѣтнимъ ея сыномъ, управляла съ тѣхъ поръ его владѣніями. Въ прошломъ Іюлѣ мѣсяцѣ молодой Принцъ достигъ совершеннолѣтія и Компанія торжественно возвратила ему наслѣдіе его отцевъ. Восшествіе на престолъ Раджи бываетъ обыкновенно въ Индіи поводомъ къ истребованію въ пользу его отъ подданныхъ различныхъ драгоцѣнностей, въ видѣ приношеній; но юный Кучскій владѣтель, получившій уже полуевропейское образованіе, объявилъ, что онъ ни отъ кого не приметъ ни какихъ даровъ, кромѣ кокосовыхъ орѣховъ. Въ слѣдствіе таковаго объявленія, весь дворъ его дворца былъ заваленъ грудами сихъ орѣховъ.

— Финансы Компаніи находятся въ хорошемъ положеніи. Президентство Бомбайское, никогда не покрывавшее издержекъ, на его управленіе употребляемыхъ, нынѣ примѣтно поправляется. Открытіе торговли по рѣкѣ Инду должно еще болѣе улучшить состояніе всего Малабарскаго берега. (*Спб. В.*)

Персія.

Газета *the Times*, перепечатавъ статью изъ С. Петербургскихъ журналовъ, объ окончательномъ утвержденіи наслѣдства Персидскаго Престола, изъясняетъ слѣдующимъ образомъ причины столь быстраго и полнаго торжества *Мохаммеда-Мирзы*.

Персія до сего времени была родъ Государства феодальнаго, имѣвшаго столько же Государей, сколько областныхъ правителей. Не смотря на сіе, покойный Шахъ успѣлъ заставить почитать свою власть, не заботясь впрочемъ о кровавыхъ распряхъ, кои могли возникнуть между Правителями провинцій. Между сими послѣдними ни одинъ не владѣлъ столь хорошо устроеннымъ и готовымъ къ походу войскомъ, какъ Правитель Адербиджана (Мохаммедъ-Шахъ). Войско сіе, хотя и слабое числомъ, и для глазъ привыкшихъ видѣть регулярныя войска Европы, представлявшее скопище не дисциплированной вольницы, пользовалось однако же большою славою и имѣло значительное преимущество предъ прочими войсками провинцій тѣмъ, что было пріучено къ походу.

По счастію, войско сіе находилось въ соединеніи въ ту самую минуту, когда помощь его была всего нужнѣе; къ тому же оно имѣло въ рядахъ своихъ большое число Англійскихъ Офицеровъ. Благодаря симъ обстоятельствамъ, Мохаммедъ-Шахъ могъ итти противу столицы съ быстротою, не имѣвшею доселѣ примѣра въ Персидской Исторіи.

Съ другой стороны *Зилли* Султанъ, имѣвшій въ рукахъ своихъ сокровища покойнаго Шаха и поддерживаемый почти всѣми своими братьями, содѣйствовалъ болѣе успѣху племянника, чѣмъ своему собственному. Но безъ могущественнаго вліянія Посланниковъ Россійскаго и Англійскаго, на успѣшный ходъ дѣлъ Мохаммеда-Мирзы, кто могъ ручаться, что въ рядахъ Зилли Султана не сыскался бы человѣкъ съ талантомъ, который съумѣлъ бы воспользоваться преимуществами, находившимися подъ его рукою? Но если уже разъ уничтожено сомнѣніе въ расположеніи Россіи и Англіи подать помощь Мохаммеду-Мирзѣ, то сей послѣдній долженъ

że stan teraźnieyszy *Gualiora*, pod berłem przywłaszczyciela, skłoni Rząd Brytanii do zwrócenia uwagi na jey prośbę. Bunty w nieszczęśliwey tey prowincyi nie ustają, i przed wyyściem ostatniey poczty, Radża przymuszonym był prosić Kompanii o przysłanie mu oficerów angielskich dla dowodzenia woyskú, którego sam on nie może utrzymać w powinney uległości. Radża Benareski takoż zamyśla wysłać Pełnomocnika do Londynu, ze skargą na zaprowadzony przez Kompanią sposob wybierania podatku w dziedzicznych jego państwach. Mnożenie się takiego rodzaju skarg zmusiło Króla wyznaczyć kilku nowych Członkow Rady Tayney do spraw Indyyskich. W Londynie oczekują także Poselstwa od *Rundźit-Singa* pod pozorem złożenia podziękowania Królowi za przysłane przez Jego Królewską Mość konie, ale zapewne w tajemnym jakim politycznym celu. Na Posła wybrany został z przednieyszych Dostoyników *Hundźur-Sing* i wiezie z sobą mnóztwo podarków. Dana mu także instrukcya, ażeby się zachował, jak tylko można, naygrzeczniey i nayprzystoyniey. Kompania w ostatnich czasach zjednała wielkie sobie poważenie pomiędzy krajowcami przez postępek, któryby się u nas w Europie wydał bardzo prostym. W 1819 roku zrzuciła Kompania z tronu Radżę Kuczskiego (Kray leżący między Guzaratą i Sindi) który wpadł w pomieszanie, i wziąwszy w opiekę trzyletniego jego syna, zarządzała odtąd jego państwami. W przeszłym lipcu młody Xiążę doszedł pełnoletności i Kompania uroczyście oddała mu dziedzictwo przodków. Wstąpienie na tron Radży w Indyach bywa zazwyczay powodem do wymożenia dlań od poddanych rożnych drogich rzeczy w ofierze; ale młody władca Kuczski, który wziął już wpół europeyskie wychowanie, oświadczył, że od nikogo żadnych nie przyymie darow, prócz kokosowych orzechów. Skutkiem tego obwieszczenia, cały dziedziniec jego pałacu zarzucony był kupami tych orzechów.

— Finanse Kompanii w dobrym są stanie. Prezydencya Bombayska, którey nigdy nie wystarczało na wydatki jey zarządow, teraz widocznie się poprawia. Otworzenie handlu rzeką Indus, więcey jeszcze powinno poprawić stan całego pobrzeża Malabarskiego. (*G. S. P.*)

Persya.

Gazeta *the Times*, przedrukowawszy artykuł z dzienników Sankt-Petersburskich, o zupełném ustaleniu następstwa Tronu Perskiego, następującym opisuje sposobem przyczyny tak szybkiego i zupełnego tryumfu Mohammeda-Mirzy.

Persya dotąd była pewnym gatunkiem Państwa Feudalnego, które miało tyle Monarchów, ile rządców prowincyy. Pomimo to, zmarły Szach umiał skłonić do szanowania swey władzy, nie troszcząc się bynaymniey o krwawe kłótnie, pomiędzy rządcami prowincyy wyniknąć mogące. Pomiędzy tymi ostatnimi żaden nie miał tak dobrze urządzonego i do wypraw gotowego woyska, jak Rządca Aderbiżanu (Mohammed-Szach). Woysko to, chociaż nieliczne, a dla oczu, nawykłych patrzeć na regularne woyska Europy, wystawujące tłuszczę bezkarney chałastry, miało jednakże wielką sławę i znaczącą przewagę nad woyskami innych prowincyy przez to, że było do wypraw nawykłe.

Szczęściem, woysko to było zjednoczone w tey właśnie chwili, kiedy pomoc jego była naypotrzebnieyszą, i miało w szeregach swoich wielką liczbę oficerów angielskich. Wdzięczny tym okolicznościom, Mohammed-Szach, mógł póyść przeciwko stolicy z szybkością, niemającą dotąd przykładu w dziejach Persyi.

Z drugiey strony *Zilli* Sułtan, mając w ręku swym skarby zmarłego Szacha, i wspierany przez wszystkich braci swoich, więcey dopomógł synowcowi swemu, niż samemu sobie. Ale, bez potężnego wpływu Posłów Rossyyskiego i Angielskiego, na pomyślny obrót działań Mohammeda-Mirzy, kto mógł zaręczyć, że w szeregach Zilli-Sułtana, nie znalazłby się człowiek z talentem, któryby potrafił korzystać z przewagi tego wszystkiego, co miał w swym ręku? Ale kiedy raz obalono niepewność ze strony Rossyi i Anglii w daniu pomocy Mohammedowi Mirzie, ten ostatni powinien był odnieść zwycięztwo, rychley czy poźniey. Związki, porobione przez Posła Angielskiego z nie-

былъ одержать торжество рано или поздно. Связи, заключенныя Англійскимъ Посланникомъ съ нѣкоторыми сильнѣйшими сановниками Государства, весьма много вспомоществовали юному Властителю. Равномѣрно не надобно забывать значительныхъ услугъ Сира Генриха *Бетума*, командовавшаго авангардомъ Мохаммедовой арміи, которая могла дѣйствовать съ такою быстротою, единственно благодаря необыкновенной дѣятельности Англійскаго Генерала.

Зилли Султанъ отказался нынѣ отъ всѣхъ своихъ притязаній на престолъ, получивъ обѣщаніе что ему не будетъ сдѣлано никакого зла. Онъ будетъ посланъ на житье въ Кои. Что касается до его старшаго сына и его Визиря, то вѣроятно они не отдѣлаются такъ дешево. *Мирза-Абулъ-Гассанъ-Ханъ* бѣжалъ въ Керумъ. Изъ Шираза получено вѣрное извѣстіе, что *Фирманъ-Фирмахъ* не показалъ никакого намѣренія къ возмущенію. Братъ его, *ГассанъАли-Мирза*, занятіемъ Іезы одолженъ одной только трусости сына Зилли Султана, бѣжавшаго при первомъ требованіи о сдачѣ. Правитель Кирманхана находится въ самомъ затруднительномъ положеніи, будучи долженъ бороться съ ропотомъ управляемыхъ имъ народовъ и съ Барранъ-Мирзою и Силиманъ-Ханомъ, присланными изъ Тавриса для его смѣненія; и если Мохаммедъ-Шахъ съ единственными средствами, представленными ему провинціею Адербиджанскою, могъ такъ подвинуть дѣла свои, то кто устоитъ противу него, когда въ его рукахъ будетъ столица и всѣ средства, коими покойный Шахъ заставилъ почитать себя и вмѣстѣ съ тѣмъ страшиться.

Во всякомъ случаѣ, цѣль Посланниковъ Россійскаго и Англійскаго достигнута, ибо они успѣли предохранить Персію отъ бѣдствій, которыя суть необходимыя слѣдствія споровъ, возникающихъ за наслѣдство Престола. (*Спб. В.*)

А м е р и к а.

Вашингтонъ, 13-го Января.

Газета *National Intelligencer* содержитъ относительно покушенія на жизнь Президента *Джаксона* слѣдующее: „За нѣсколько предъ симъ дней, когда Президентъ Джаксонъ, возвращаясь съ похоронъ, вошелъ въ портикъ Капитоліи, вдругъ одинъ человѣкъ, отдѣлясь отъ толпы, приблизился къ нему и прицѣлился въ него пистолетомъ, который однако же осѣкся. Поручикъ *Гедней*, стоявшій вблизи, повергъ убійцу на землю, въ то самое время, когда сей направилъ уже другой пистолетъ на Президента, и который также осѣкся. Злоумышленникъ былъ тотчасъ схваченъ и отправленъ для допроса въ Ратушу. Говорятъ, что это живописецъ Ричардъ *Лауренсъ*. Какъ бы то ни было, нельзя не радоваться, что столь чудесный и вмѣстѣ съ тѣмъ счастливый случай, произшедшій отъ осѣчки пистолета, направленнаго рукою несчастнаго безумца, спасъ жизнь Президента. Мы называемъ человѣка сего безумцемъ потому единственно, что находимъ доказательство сего въ его поступкѣ, а не потому, чтобы при допросѣ сдѣланномъ ему, онъ обнаружилъ признаки помѣшательства. Впрочемъ мы слышали, что онъ однажды былъ арестованъ за буйные поступки, доказывавшіе разстройство умственныхъ его способностей.— При допросѣ несчастный отказался отвѣчать. Мы не слыхали, чтобы была какая либо основательная причина, или даже какой либо предлогъ къ побужденію его на столь злодѣйскій поступокъ. Такъ какъ онъ не могъ представить за себя поруки, то содержится въ тюрмѣ, и при первомъ засѣданіи Суда будетъ опять потребованъ къ допросу. (*Спб. В.*)

Нью-Іоркъ, 25-го Декабря.

Одинъ изъ главныхъ Нью-Іорскихъ Журналовъ изображаетъ не слишкомъ благопріятными красками состояніе дѣлъ Соединенныхъ Штатовъ. Отечество наше, говоритъ онъ, находится въ критическомъ положеніи; испорченность мало по малу вкрадывается въ наши общественныя мѣры. Выборъ Президента сдѣлался вопросомъ гораздо труднѣйшимъ, чѣмъ былъ когда либо, что произходитъ отъ увеличенія вліянія правительственныхъ лицъ. Если къ обширной власти общаго Правительства присовокупятся также обширныя, патронатство и мѣстныя преимущества Нью-Іорка, то избраніе Г. фанъ *Бурена* содѣлаетъ цѣлый союзъ данникомъ Нью-Іорка, и Президентство превратится въ званіе наслѣдственное. Южные и Западные Штаты безъ сомнѣнія соединятся для предупрежденія сего бѣдствія, и ежели къ сему Союзу присовокупятся и Восточныя области, то настоящее положеніе дѣлъ измѣнится, и республика спасется тѣмъ отъ погибели.

(*Спб. В.*)

któremi znakomitszemi urzędnikami kraju, bardzo wiele dopomogły młodemu Monarsze. Również nie należy zapomnieć usług Sir Henryka *Betuma*, który dowodził przednią strażą armii Mohammeda, która mogła działać z taką szybkością, będąc obowiązaną jedynie nadzwyczayney czynności Angielskiego Jenerała.

Zilli-Sułtan zrzekł się teraz wszystkich swoich pretensyy do tronu, otrzymawszy obietnicę, że się mu nic złego nie stanie. Będzie on wysłany na mieszkanie do Choi. Co się tycze starszego jego syna i jego Wezyra, nie tak łatwo zapewne do końca z nimi przyydzie. Mirza-Abul Hassan Chan uciekł do Kerumu. Z Szirazu nie wątpliwą otrzymano wiadomość, że Firman Firmach nie okazał naymnieyszego zamiaru do buntu. Brat jego, Hassan Ali Mirza, zajęcie Jezy winien samemu tylko tchórzowstwu syna Zillego Sułtana, który, za pierwszém do poddania się, wezwaniem uciekł. Rządca Kirmanchanu w naytrudnieyszém jest położeniu, gdyż musi walczyć z szemraniem rządzonego przezeń ludu i z Barran Mirzą i Suliman Chanem, przysłanymi z Taurysu dla jego zmienienia; i jeżeli Mochammed Szach z jedynemi śrzodkami, które mu ofiarowała prowincya Aderbižan, mógł tak podnieść swe rzeczy, któž więc ostoi się przed nim, kiedy w ręku jego będzie stolica i wszystkie śrzodki, któremi zmarły Szach przymusił do szanowania siebie i obawiania się.

We wszelkim względzie, cel Posłów Rossyyskiego i Angielskiego osiągniony: zdołali oni bowiem zachować Persyą od nieszczęść, które są nieuniknionym skutkiem kłótni o następstwo Tronu. (*G. S. P.*)

A m ę r y k a.

Washington, 3o Stycznia.

Gazeta *National Intelligencer*, względem targnienia się na życie Prezydenta *Jacksona* zawiera co następuje: „Przed kilką dniami, kiedy Prezydent *Jackson*, powracając z pogrzebu, wszedł do portyku Kapitolińskiego, wnet jakiś człowiek, odłączywszy się z gromady, zbliżył się do niego i mierzył pistoletem, który jednakże skrzesił. Porucznik *Gedney*, który stał blisko, obalił zbóycę na ziemię, w tym właśnie czasie, kiedy ten już był mierzył drugim pistoletem do Prezydenta, i także skrzesił. Złoczyńca natychmiast był porwany i wysłany dla wyexaminowania do Ratusza. Mówią, że to jest malarz Richard *Lawrence*. Cokolwiek bądź, należy się cieszyć, że tak dziwne i razem szczęśliwe zdarzenie, pochodzące z niewystrzelenia pistoletu, skierowanego ręką nieszczęśliwego fiksata, ocaliło życie Prezydenta. Nazywamy tego człowieka fiksatem dla tego jedynie, że znaydujemy tego dowod w jego postępku, nie zaś dla tego, żeby przy examinie mu czynionym, okazał znaki pomieszania. Zresztą słyszeliśmy, że on jednego razu był aresztowanym za zuchwałe postępki, które dowodziły jego umysłowego pomieszania. Na examinie nie chciał odpowiadać. Nie słyszeliśmy, ażeby była jakakolwiek gruntowna przyczyna, lub nawet jakikolwiek pozór do pobudzenia go na tak zbrodniczy postępek. Ponieważ nie mógł znaleźć za sobą poręki, zatém jest utrzymywany w więzieniu, i przy pierwszém posiedzeniu sądu będzie znowu zapotrzebowany do examinu. (*G. S. P.*)

Nowy-York, dnia 25 Grudnia.

Jeden z celnieyszych dzienników Nowego-Yorku, nie w nader przyjemnych kolorach wystawia obraz interessów Stanów-Zjednoczonych. Oyczyzna nasza, pisze ten dziennik, w krytycznem znayduje się położeniu. Zepsucie wkrada się powoli w nasze działania publiczne. Obiór Prezydenta stał się pytaniem daleko trudnieyszém, aniżeli był kiedykolwiek; a to pochodzi z powiększenia się wpływu osób urzędowych. Jeśli do rozległey władzy Rządu, dodamy również rozległe, patronaty i mieyscowe przewagi Nowego-Yorku, tedy przez obiór P. *van Buren* cała Federacya zamieni się w hołdownictwo Nowego-Yorku, a Prezydencya stanie się dziedziczną. Południowe i Zachodnie Stany, połączą się, bez wątpienia, dla uprzedzenia tego nieszczęścia, a jeżeli do tego związku przyłączą się jeszcze prowincye Wschodnie, wtedy się obecny stan rzeczy zmieni, i Rzeczpospolita od zguby ocaloną zostanie.

(*G. S. P.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 12 дня 1835 г.— Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*